

Anna Piwko, Halina Śledzik

Ząbkowice, ul. Bohaterów Getta, woj.
wałbrzyskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 273

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Obiekt wypełniał szaro-żółty piasek i nieliczne fragmenty ceramiki z XIV wieku.

Studnie zbudowano z dranic dębowych, dwie z nich /nr 15 i 17/ w konstrukcji węglowej datowane są materiałem zabytkowym na koniec XIV-XV wieku, trzecia /nr 16/ o konstrukcji "szkieletowej" - na koniec XV - połowę XVII wieku. W obiektach tych znaleziono naczynia gliniane /dzbany, misy/ oraz ich ułamki, fragmenty naczyń drewnianych klepkowych i toczonych, fragmenty obuwia skórzanego, ułamki kafli renesansowych, niektóre z nich zdobione elementami plastycznymi, a także hak żelazny.

Urządzenia sanitarne - wszystkie wzniesiono w konstrukcji węglowej o powierzchni zamykającej się w granicach 3-6 m². Starsze XIV-wieczne /obiekty nr 2,6,14/ zbudowano z dębiny, młodsze z XV-XVI wieku z drzewa sosnowego. Wydobyto z nich m.in. naczynia gliniane, fragmenty naczyń szklanych i drewnianych, wyroby skórzane.

ZĄBKOWICE
ul. Bohaterów Getta
woj. wałbrzyskie

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-
Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Anna Piwko i mgr Halina Sledzik. Finansował WOAK. Ślady średniowiecznego osadnictwa miejskiego /XIV-XV w./.

Podczas kopania fundamentów pod budynek mieszkalny przy ulicy Bohaterów Getta 11 natrafiono na głębokości 1,2 m na relikty zabudowy drewnianej mieszkalnej z fragmentarycznie zachowaną podłogą drewnianą.

Badania ratownicze wykazały, iż są to ślady budynku o kształcie prostokąta /długości 7 m, szerokości 1,2 - 1,7 m/. Nie uchwycono całego zarysu obiektu, ponieważ w części północnej przylegał on do krawędzi wykopu, którą stanowiła ściana budynku nowożytnego.

We wschodniej części budynku na głębokości 50 cm znajdowały się resztki paleniska obudowanego gliną, o kształcie kolistym, średnicy 40 cm. Podłoga ułożona była na podsypce z piasku miąższości 15-20 cm. Liczne ślady przepalanej polepy, węgla drzewnych oraz smugi spalenizny wskazują na to, że obiekt uległ spaleni.

W wypełnisku oprócz ceramiki znaleziono gwoździe żelazne, przesłiki i fragmenty szkła oraz skrawki skóry.